

JAGODE NAŠE PASTORALE

Glasilo škofije Novo mesto JANUAR 2011, letnik VI., številka 1

Uvodnik:

OGENJ KI VNEMA ZA DOBRO

Novo leto ni odneslo samo stare spomine, težke trenutke in neuspehe, ampak je v naše krščansko doživljanje časa in večnega znova prineslo tudi tisto kar nam pogosto manjka – to je upanje.

Človek je bitje upanja. Upanja pa še kako potrebujemo za smelo načrtovanje naših pastoralnih načrtov. K temu naj nam vsaj deloma pomaga tudi raznovrstna vsebina našega pastoralnega glasila, ki je tokrat pred nami v novi preobleki. Ob peti obletnici novonastale škofije so tudi Jagode dozorele v novo podobo. Kakor sad v naravi polagoma dozori, tako je tudi z našimi jagodami. Dajejo sad, včasih trideseternega, včasih šestdeseternega. Pomembno je da zorijo. Nič ni tisti, ki zaliva in obrezuje, temveč tisti ki daje da vse sploh živi in zori. In to je Bog. Dobro je, da se v pastoralnem delu tega dejstva morda večkrat spomnimo, posebno ko ocenjujemo svoje in druge rezultate.

Bogato oblikovano leto evharistije ki je za nami, nas je v tem pastoralnem letu popeljal v *leto krščanske dobrodelnosti in solidarnosti* – z namenom, da bi v našem konkretnem krščanskem življenju dajali sadove ljubezni, še posebej do tistih za katere pravi Jezus, da je njih božje kraljestvo. To so tisti mali, obrobni, preizkušani bratje in sestre, pa tako dragoceni v božjih očeh. Poleg splošnih obvestil v tej številki, se v njej kakor rdeča nit

vleče misel o solidarnosti med duhovniki, laiki in v družbi na splošno. Kvaliteta odnosov neke družbe se meri tudi po tem, kako so ljudje solidarni med seboj. Eden izmed članov govori prav o tem – kako naj solidarnost živimo duhovniki med seboj –v dekaniji, škofiji. Na lep način smo solidarnost doživljali ob duhovniških dnevih v Rogaški Slatini. Predsednik Slovenske Karitas nadškof Marjan Turnšek je v pripravi na leto dobrodelnosti in solidarnosti dal nekaj izhodišč na katera bi bilo prav da damo odgovor oziroma jih poskušamo izpeljati v župnijah in na škofijski ter nacionalni ravni. To so:

- *odkrivati poklicanost k dobrodelnosti v krstnem poslanstvu vsakega kristjana*
- *animiranje karitativnega delovanja v skupnostih*
- *vzpostaviti učinkovito informiranje in komunikacijo na področju karitativne dejavnosti*
- *skupno izobraževanje in usposabljanje pastoralnih delavcev in laikov.*

To so izhodišča. Na nas pa je, da jih v vsakodnevni pastoralni dejavnosti – v oznanjevanju, liturgiji in diakoniji spravimo v tek, ter našemu okolju primerno, damo vsemu prizadevanju konkretni obraz.

Letošnje leto bo močno zaznamovano tudi z našim prvim blaženim Alojzijem Grozdetom katerega prvo obletnico bomo praznovali letos. Njegove relikvije bodo počivale med nami v Marijini cerkvi na Zaplazu. S tem bo povezanih več dogodkov v prihodnjih mesecih. Prav je, da se jih v čim večjem številu udeležijo tudi naša župnijska občestva. V tem versko mlačnem času ki nas obdaja, še kako potrebujemo svetilnike svetosti, ki nas bi usmerjali na naši poti k Bogu.

Naj bo naše prizadevanje usmerjeno predvsem v to, da bi vsemu pastoralnemu delu

dali čim več ognja ljubezni in predanosti. Številke same po sebi sicer govorijo o neki dinamiki delovanja, vendar če ni ognja, ki bi vžigal ... Ogenj se vnema samo ob ognju.

Igor Luzar

JAGODE NAŠE PASTORALE

SVETOST ZA NAŠ ČAS

Do Drugega vatikanskega cerkvenega zbora je veljalo, da obstajajo nekateri privilegirani stanovi, ki so bolj poklicani k svetemu življenju.

Na koncilu pa je bilo sprejeto, da »so vsi kristjani, naj bodo kateregakoli stanu ali položaja, poklicani k polnosti krščanskega življenja in k popolni ljubezni« (C 40). Naš čas obožuje znanstvene, športne in tehnološke dosežke bolj kot svetost. Morda je prav zato papež Janez Pavel II., ki bo 1. maja letos razglašen za blaženega, ob svojem prvem obisku pri nas na mariborskem letališču izrekel daljnosežne besede, ki so zelo aktualne prav v tem zadnjem času: »Svetost je tista sila, ki je sposobna spremeniti svet.« Ko je v govoru našteval naše svetniške kandidate, je dejal, da so »ljudje ob srečanju z njimi neposredno začutili Božjo bližino«.

Na poseben način bomo to doživljali v letošnjem letu v naši novomeški škofiji. Potem, ko je bil na veličastnem evharističnem kongresu razglašen naš prvi mučenec Alojzij Grozde, bomo letos doživeli prenos njegovih relikvij v posebno kapelo na Zaplazu, kjer bo ob Mariji, ki jo je tako ljubil, usliševal naše prošnje, za zvestobo in rast v katoliški veri, za našo mladino, za družine v krizi. Od nas in našega priporočanja njegovi priprošnjiki je v veliki meri odvisno, kdaj bo razglašen za svetnika.

Že več kot 30 prošenj za njegove relikvije je prišlo z vseh koncev sveta, še posebej iz naše Slovenije. Letos bo blagoslovljenih tudi več kapel, ki bodo posvečene njemu.

Naša škofija in z njo vsa Cerkev na Slovenskem postaja dežela razglašanih mučencev in mučenk. 14. januarja je papež podpisal odlok o priznanju mučeništva petim redovnicam, ki so bile ubite decembra 1941 v Gorazdu ob Drini, zato jih imenujemo tudi drinske mučenke. Med njimi sta dve Slovenki: s. M. Krizina (Jožefa) Bojanc iz Zbur, župnija Šmarjeta, rojena 1885, in s. M. Antonija (Jožefa) Fabjan, rojena 1907 v župniji Hinje. Te sestre so bile ne le pričevalke krščanske dobrotelčnosti, saj so negovale bolnike in velikodušno skrbele za otroke različnih ver in narodnosti v državnem Otroškem domu na Palah v Bosni in Hercegovini. Postale so tudi priče izjemne zvestobe Bogu. Njihova prelitá kri bo gotovo seme novih kristjanov in novih duhovnih poklicev.

Red sester Hčera božje ljubezni je ustanovila s. Franciska Lechner. Sarajevski nadškof dr. Josip Stadler je prve sestre iz Avstrije po-

vabil v Sarajevo in v red je v nadaljnjih desetletjih vstopilo tudi 70 Slovencev.

Obe sestri sta zrasli v skromnih, preskušanih in zelo revnih družinah. S. Krizina (prej Jožefa) je preživela v vasi Zbure 36 let, s. Antonija (prej Jožefa) pa v Suhi krajini 22 let. Postulator don Marko Tomić nam je že pol ure po papeževi odobritvi sporočil veselo novice o papeževem podpisu dekreta o njihovem mučeništvu. Ta teden odhaja v Rim na dogovor o kraju in času beatifikacije, ki se jo bomo radi, če bo le mogoče, udeležili tudi iz naše škofije. Verjetno bo nekje v Bosni.

Morda bo to leto povzdignjen na čast oltarja tudi naš rojak škof Gnidovec, katerega zemeljske ostanke so lani iz pokopališča na Žalah že prenesli v cerkev Srca Jezusovega v Ljubljani.

Vsi naši blaženi in svetniški kandidati nam sporočajo: da je možno ljubiti Boga nad vse v vseh življenjskih okoljih, biti do konca zvest v svoji poklicnosti, biti velik v majhnih stvareh in spolnjevanju dolžnosti vsakdanjega življenja, vse delati iz ljubezni brez sebičnosti ter v vsakem človeku videti brata in sestro, boriti se za krščanske ideale, zlasti čistost srca.

Veselimo se tolikih milosti. Te pa nas tudi obvezujejo. Bog pričakuje obnovitev verskega življenja, da bomo bolj skrbeli za duhovniške in redovniške poklice, in predvsem v sebi poglobili prepričanje, da je svetost tista sila, ki je sposobna spremeniti svet, ko vsa druga prizadevanja ne rodijo sorazmernih pastoralnih uspehov.

*mshr. Andrej Glavan,
novomeški škof*

GROZDETOVI MOLITVENI SHODI

*Postanite svetu svetilniki,
oživljajoča moč ostalim ljudem,
dovršene luči, stoječe pred veliko lučjo.*

*sv. Gregor Nancianški, škof
(39. govor 14-16.20)*

13. junija 2010 je bil na evharističnem kongresu v Celju mučenec Alojzij Grozde prištet med blažene. 1. januarja letos je minilo osemindeset let od njegove mučeniške smrti. Ob tej priložnosti smo se duhovniki in verniki zbrali k molitveni uri v kraju mučeniške smrti na Mirni. Liturgično praznovanje pa bo vsako leto 27. maja, ob dnevu njegovega rojstva in krsta, kakor je določeno v buli ob razglasitvi za blaženega.

Z razglasitvijo za blaženega je Alojzij Grozde postal svetilnik našemu narodu v zvestobi Bogu in dosledni hoji za Kristusom. Da bi nas novi blaženi še bolj povezoval ter v duhovni pripravi na prenos njegovih posmrtnih ostankov iz božje njive v Šentrupertu v osrednje romarsko svetišče novomeške škofije v Marjino cerkev na Zaplazu, bodo v prihodnjih mesecih vsako prvo nedeljo v mesecu organizirani molitveni shodi, med katerimi bomo še posebej molili tudi za njegovo kanonizacijo, to je razglasitev za svetnika. V cerkvi na Zaplazu se v tem času izvajajo gradbena dela za ureditev Grozdetove kapele.

Grozdetovi molitveni shodi bodo pred prenosom posmrtnih ostankov potekali v Marijini cerkvi na Zaplazu po naslednjem redu:

- nedelja, 6. februarja 2011, ob 15. uri;
- nedelja, 6. marec 2011, ob 15. uri;
- nedelja, 3. april 2011, ob 15. uri;
- nedelja, 1. maj 2011, ob 16. uri.

V molitveni shod so vključeni sveta maša s homilijo in molitev za kanonizacijo ter litanije. Duhovnike naprošamo, da k molitvenim shodom redno mesečno povabijo vernike svojih župnij ter da se shodov tudi samo radi udeležijo. V primeru, da bi kakšen mesec zaradi izvajanja gradbenih del znotraj cerkve bogoslužje ne moglo potekati, bo molitveni shod ob isti uri v župnijski cerkvi na Čatežu. O mesečnih shodih in morebitnih spremembah bomo redno obveščali preko časnika Družina, Radija Ognjišče in spletne strani škofije Novo mesto ter portala rkc.si.

Naj nam blaženi Alojzij Grozde izprosi stanovitnost v veri ter zvestobo katoliški Cerkvi.

GROZDETOVA KAPELA IN NOVA ZAKRISTIJA NA ZAPLAZU

V letu 2011 čakajo našo škofijo zelo pomembni in odmevni dogodki. Največji bo prav gotovo 1. praznik blaženega Alojzija Grozdeteta in prenos njegovih posmrtnih ostankov iz šentruperškega pokopališča v božjepotno cerkev na Zaplaz. Osrednja slovesnost z mašo bo v soboto, 28. maja 2011 na prostoru pred cerkvijo. Pričakujemo nekaj tisoč ljudi iz vse Slovenije! Drug pomemben dogodek bo že pred veliko nočjo. V soboto, 9. aprila 2011 bo romanje članov gibanja Vera in luč. V soboto, 20. avgusta 2011 bo na Zaplazu Srečanje treh dežel, ki se ga bo udeležilo veliko ljudi, poleg domačih tudi gostje iz sosednje Furlanije Julijske krajine in avstrijske Koroške. Veliko ljudi pričakujemo tudi na predvečer slovesnega praznovanja Marijinega vnebovzetja, ki bo letos v nedeljo, 14. avgusta 2011. Redna romanja na Zaplaz se začnejo s 1. majem. Do takrat mora biti večina obnovitvenih del končana.

Nova zakristija

Gradnja zakristije poteka po načrtu. Stavba je zgrajena in streha dokončana. Predelne stene so sezidane. V delu so vrata in okna ter različne instalacije. Povezovalno stebrišče s streho je zasnovano tako, da bo služilo za oltarni prostor, kadar bodo maše pred cerkvijo. Prostora bo dovolj tako za mašnike kot za bogoslužne sodelavce in pevski zbor. Tudi prostor pred cerkvijo bo na novo urejen. Ker ne bo časa, da bi zasadili travo, bomo posneto površino utrdili s peskom, za ozelenitev pa poskrbeli kasneje.

V novi stavbi ne bo samo nova zakristija, ampak tudi drugi pomožni prostori, ki jo božjepotna cerkev nujno potrebuje. Poleg

zakristije bo tudi romarska pisarna, kjer bodo romarji lahko oddali mašne namene in uredili druge uradne stvari. V spodnjem delu bo večnamenski prostor, kjer bo prostora za en avtobus ljudi. V njem bo mogoče predstaviti zgodovino zaplaške božjepotne cerkve, življenje in delo mučenca Alojzija Grozdeta in druge pomembne vsebine. Prostor bo primeren tudi za priložnostno pogostitev. Poleg skladiščnih prostorov bodo v zadnjem delu nove zgradbe tudi sanitarije za romarje.

Grozdetova kapela

Začetne nejasnosti, kakšna bo Grozdetova kapela in kje bodo počivali posmrtni ostanki blaženega, ni več. Arhitekta Jože in Matija Marinko in slikar Marko Rupnik so se dogovorili za rešitev, ki je sprejemljiva za vse. Kapela bo v zidni niši na desni strani cerkvene ladje nasproti Marijine kapele. Pred zidom in oknom s Kregarjevi vitraji bo postavljena dodatna polkrožna stena, ki jo bo slikar Marko Rupnik opremil z mozaikom.. Kamniti sarkofag bo odmaknjen od stene in bo takšne velikosti, da bo lahko služil tudi za oltar. ZVKDS soglaša s takšno rešitvijo in je že izdal kulturno-varstvene pogoje. Kulturno-varstveno soglasje pa bo izdal takoj, ko dobi končne

načrte. Arhitekta bosta Kamnoseška dela končala do druge polovice marca. Marko Rupnik s sodelavci bo mozaik položil v začetku aprila. Na njem po upodobil lik bl. Alojzija Grozdeta v družbi poveličanih v nebesih.

Dodatna parkirišča za romarske avtobuse in avtomobile

Veliko skrb predstavlja tudi iskanje primerne prostora za dodatna parkirna mesta za osebne avtomobile in avtobuse. Pred cerkvi jo namreč ne bo več možno parkirati osebnih avtomobilov, ker bo prostor namenjen zunanjim slovesnostim. Dodatna parkirišča bodo v neposredni bližini cerkve in tudi na nekoliko bolj oddaljenih mestih.

V naši škofiji pričakujemo, da bodo župniki in drugi odgovorni, ki po župnijah, ne samo v naši škofiji, ampak v vsej Cerkvi na Slovenskem, pripravljajo na birmo, odslej v program priprav vključili tudi romanje birmancev na grob bl. Alojzija Grozdeta, ki je zavetnik mladih. Število romarjev se bo zato zelo povečalo.

dr. Janez Gril, ekonom vodja odbora za obnovo Zaplaza

Grozdetova kapela - Veliki Gaber (foto J. Potrpin)

LETO KRŠČANSKE DOBRODELNOSTI IN SOLIDARNOSTI

BODI PROSTOVOLJEC, SPREMINJAJ SVET

Geslo letošnjega evropskega leta prostovoljstva nas nagovarja k prostovoljstvu, k temu, da bi bili pripravljene narediti nekaj za druge ali skupno dobro z dobro voljo in brez pričakovanja koristi. Narediti nekaj zastonj, kar tako, da nekomu polepšam dan, ga osrečim, mu pomagam. K temu nas kristjane spodbuja tudi naša vera. »Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.«

V današnjem času pogosto slišimo, da ljudje niso več pripravljene delati zastonj. Tudi v naših župnijah je vse težje pridobiti sodelavce za razna dela, vse bolj se nam zdi, da so vključeni vedno eni in isti. Postavljeni smo pred vprašanje: Kako nagovoriti nove sodelavce za prostovoljno delo?

Ljudje so danes pripravljene sodelovati kot prostovoljci, če vidijo smisel, cilj programa ali vsebine dela. Zato je pomembno, da se jasno predstavi, kaj se želi doseči z nekim delom, kajti redko se nekdo odloči za prostovoljstvo na podlagi vabila: pridite in bomo že nekaj delali. Ljudje je potrebno navdušiti za neko aktivnost, kar lahko dosežemo le tako, da smo tudi sami navdušeni, da žarimo in verjame-mo v cilj, ki ga želimo doseči. Seveda pa je pri tem pomembno, katera oseba jih nagovarja. Še vedno imajo pri tem posebno vlogo duhovniki, v župnijah predvsem župniki. Mnogi namreč povedo, da če bi jih povabil župnik, bi prišli, ali če bi župnik vsaj podprl idejo, bi si upali vstopiti v ta projekt. Ob vsakem povabilu pa se je treba zavedati, da imajo prostovoljci tudi službene obveznosti in družine, katerih

zaradi prostovoljstva ne smejo zanemariti. Zato je potrebno aktivnosti načrtovati tako, da niso preobremenjeni.

Narediti nekaj za drugega, zastonj, z dobro voljo je naša prihodnost. Brez tega bomo težko preživeli, brez tega bodo težko preživela naša občestva. Naj bo leto prostovoljstva spodbuda za vsakogar, da nameni vsaj uro na teden za sočloveka ali skupnost, v kateri biva.

Helena Zevnik, Slovenska Karitas

SOLIDARNOST MED DUHOVNIKI

Na župniji, kjer sem župnik, sta bila ob mojem prihodu dva starejša duhovnika: sedaj že pokojni g. Zdravko Bahor in g. Vinko Dragoš. Marsikdo bi rekel (nekateri to tudi so), da je težko delati in sobivati (ne v istem gospodinjstvu) s starejšimi duhovniki (podobno starejši z mlajšimi). In to je res. Kot v večini odnosov med starejšimi in mlajšimi se tudi med nami duhovniki pojavljajo „medgeneracijske razlike“, s katerimi se danes srečujemo na vsakem koraku. Starejši večkrat težko razumejo mlajše, mlajši pa starejše. Vendar so takšne razlike lahko tudi obogatitev, saj vsi živimo v istem času – starejši z izkušnjami in modrostjo, mlajši z drznostjo, izzivi in idejami. Vsi skupaj pa v veliko obogatitev župnije in skupnosti, v kateri delujemo kot duhovniki. Prej kot po naših pridigah in skrbnem pastoralnem delu nas ljudje prepoznavajo v skrbi in čutu za sobrata. Lahko je to čut mlajšega sobrata za starejšega, ki ga poskuša razumeti in mu pomagati v preizkušnjah starosti. Seveda je enako tudi pri skrbi starejšega za

Duhovniški dnevi 2010 - Rogaška Slatina

mlajšega, kjer starejši duhovnik z velikim veseljem spremlja mlajšega sobrata, poskuša vstopati v svet novega razmišljanja in mu po svojih močeh pomagati. To je naše duhovniško pričevanje in takšno sobivanje postane pravo bogastvo medosebnih odnosov in osebnostne rasti, če se vsi trudimo in v te odnose vlagamo. Dobrodelnost in solidarnost ni torej najprej materialna pomoč starejšemu duhovniku – sobratu, ampak je njegovo sprejemanje, pogovor in sobivanje v različnih župnijskih in osebnih dogodkih. K temu smo še posebej vsi poklicani v času, ko se število starejših duhovnikov veča in je mlajših vse manj. Na enaki ravni velja tudi za solidarnost med duhovniki v dekaniji. Sam vem, da večkrat na tem področju premalo storim. Občudujem tiste duhovnike, ki kar tako, mimogrede, obišejo sobrata ali si vzamejo čas za sosednjega župnika. Mogoče je razlog večja ali manjša župnija ali značaj posameznika, vendar so nam v pomoč skupne konference in medsebojna druženja. Med duhovniki nihče v dekaniji ne bi smel ostati sam, zato je naša dolžnost opozoriti na posamezne primere, ko duhovnik ostane sam. Ko se pokaže, da se eden izmed sobratov

izogiba duhovniški družbi, nastopi naša dobrodelnost z obiskom in prijateljskim prepričevanjem. Tako bo lahko ob skrbi sobratov vsak ponovno vzpostavil ponoven stik z duhovniško družbo.

V letu krščanske dobrodelnosti in solidarnosti vse prevečkrat iščemo možnosti materialne pomoči in skrbi, pozabljamo pa na ostale oblike revščine. Tako je tudi med nami duhovniki. Kot smo na duhovniških dnevih slišali, težko rečemo, da kdo

izmed nas živi v pravi revščini, saj imamo poskrbljeno za streho nad glavo in osnovne življenjske potrebe. Marsikdo živi materialno zelo skromno, vendar pa je večja nevarnost revščine v naših odnosih, zato je to leto priložnost poglobitve takšnih odnosov in medsebojnega sobivanja vseh generacij in vseh duhovnikov.

Peter Kokotec, dekan

KRŠČANSKO BRATSTVO BOLNIKOV IN INVALIDOV

»Kdor daruje samega sebe, lahko dela čudeže.« Prvi čudež je ta, da se ne sprašuješ več, zakaj je prav tebe doletela bolezen ali invalidnost. Nisi več obupan in zagrenjen, ampak slišiš Jezusove besede: »Vstani in hodi!«, ki so tudi vodilo našega Bratstva. Ustanovitelj KBBI je bil francoski duhovnik Henry Francois, ki je sam najbolje vedel, kaj je pravo karitativno življenje in delovanje. Slednje je odkrival in doživljal s svojimi obiski po vsej Franciji, ko je kot duhovnik -tudi sam moč-

no bolan - obiskoval bolne, trpeče in invalide. KBBI v Sloveniji obstaja od leta 1973. V našem Bratstvu naj ne bi bilo glavno vprašanje po vzroku bolezni in prizadetosti, temveč, čemu lahko to služi. To naj bi postala osrednja misel. Osmisliti trpljenje kljub prizadetosti, ali pa prav zaradi slednjega dati življenju nov smisel. Naš namen je skupen trud za graditev Božjega kraljestva v človeku in na zemlji: bolj krščansko, boljše in pravičnejše življenje.

Kako aktivni smo? Pripravljamo, odzivamo se na povezanost v skupni molitvi; prirejamo občasna molitvena srečanja; ohranjamo medsebojne stike, kot so: dopisovanje, telefonski stiki, obiskovanja, priprava duhovnih vikendov in duhovnih vaj; organiziramo izobraževalna srečanja ter romanja in izlete.

Že 43 let izdajamo revijo «Prijatelj», katere namen je: imeti pozornost, skrb za bolnike in invalide, ostarele in njihove prijatelje. Revija je med drugim namenjena tudi vsem zdravstvenim in karitativnim delavcem, pa tudi duhovnikom in redovnicam - skratka vsem, ki se zanimajo za življenje bolnih in trpečih.

Vsak tretji torek v mesecu ob 20.30 imamo na radiu Ognjišče svojo oddajo Vstani ni hodi, ki jo vodi voditelj KBBI Tone Planinšek, kjer vsak poslušalec začuti utrip našega življenja.

Vsaki dve leti pa v prostorih Galerije Družina pripravimo razstavo ročnih del bolnikov in invalidov.

Tako skušamo sodelovati v življenju vse Cerkve na Slovenskem.

Želimo pa si novih, svežih moči, mladih, karitativnih prostovoljcev in sodelavcev. Kdor se želi včlaniti v KBBI ali se vključiti kot podporni član (sodelavec ali dobrotnik), naj piše ali pokliče na naslov:

**KBBI, Tabor 12,
1000 Ljubljana**

Tel.: 01-433-94-10

Prejeli boste knjižico s predstavitvijo in pravili KBBI ter pristopno izjavo.

Bodimo prijatelji, ki zmorejo dati vse: svoj čas, svoje talente, svoje zdravje, svojo bolezen, bogastvo svojega srca, ljubezen, dobroto, molitev, pogum ... Tako bomo resnično prišli drug do drugega ...

***Tone Kovačič,
predstavnik KBBI
pri ŠKKD Novo mesto***

ŽK Čatež ob Savi

USTANOVILI SMO ŽUPNIJSKO KARITAS

Po nekaj letih omahovanja smo v naši župniji ustanovili Karitas. Kateri so tisti razlogi, da smo se končno odločili narediti ta korak? Kar nekaj jih je.

Sam sem bil rojen med vojno v nemškem taborišču in še preden sem se rodil, mi je umrl oče. Mama je povrhu vsega gorja zbolela še za tuberkulozo. Postal sem vojna sirota. Da sem lahko preživel, se lahko zahvalim nekaterim dobrim ljudem, ki so mi stali ob strani. Za mleko je najprej poskrbel ameriški Rdeči križ, ob vrnitvi domov na požgano domačijo plemenita sorodnica. Za obleko je poskrbela dobra teta, ki je iz Amerike pošiljala pakete. Tudi za poklic duhovnika sem se lahko odločil zato, ker se je našlo nekaj dobrotnikov, ki so me ves čas študija denarno podpirali. Pravzaprav je bilo vse moje življenje povezano od pomoči številnih dobrotnikov. V času osnovne šole mi je bila kot vojni siroti dodeljena malica, katero pa mi je šolski ravnatelj za neki namišljeni delikt krivično odvzel. Nekajkrat je mama prejela od rdečega križa tudi nekaj paketov hrane, česar sva bila zelo vesela. Leta po vojni so namreč bila leta velikega pomanjkanja.

Že samo teh nekaj naštetih dejstev je dovolj, da se je v meni razvil socialni čut, ki mi veleva, naj tudi sam mislim na druge, ki so potrebni pomoči. Iskreno moram priznati, da mi je ta socialni čut z leti kar nekam zakrknil. Vedno sem bil navajen samo sprejemati. Ko človeku nič več ne primanjkuje, potem misli, da ne primanjkuje tudi drugim. Tako menijo tudi ostali ljudje. Za primer povem: živim v vinnorodnih krajih. Kljub temu pa sem si moral ponavadi grozdje kupovati v trgovinah, ker

so pač moji ljudje mislili; če imamo mi obilico grozdja, potem ga ima tudi naš župnik.

O ustanovitvi Karitasa sem se pogovarjal tudi z nekaterimi drugimi duhovniki. Pona vadi so mi rekli, da po njihovih župnijah ni revežev in tudi moje površno vedenje o naši župniji mi je to potrjevalo. Ko pa sem sam šel s svojimi mislimi od vasi do vasi, od ene družine do druge pa sem spoznal, da ni vse tako v redu. Odkrival sem zapite ljudi, ljudi, ki so izgubili službe, posameznike, ki jih je obiskala bolezen, nagla smrt, ki je obrnila na glavo življenje celotne družine, brezvoljnost do življenja in pogoste depresije, razne nesreče, ki so prinesle gorje. V skoraj vsaki vasi sem odkril kar nekaj ljudi, ki bi jim bila potrebna duhovna in materialna pomoč.

Našo čateško župnijo pa je v zadnjih letih že dvakrat prizadela poplava. Zadnja je bila za nekatere že kar katastrofalna. Komaj so si ljudje opomogli od prve, že je prišla še druga in to veliko hujša. Neka žena je prav med poplavo tako zelo zbolela, da je kmalu zatem umrla, drugo, mlajše dekle, si je ob padcu zaradi narasle vode resno poškodovalo hrbtenico. Kot župnik župnije, kjer še ni bilo Karitas, sem se čutil tako neobglenega. Če bi imel takrat ob sebi ljudi, bi šli takoj od hiše do hiše, nudili pomoč, iskali rešitev. Ljudje so v takšnih primerih zelo neobgleni, polni strahu in obupa, dovezetni za vsako pomoč. V župnijah, kjer so imeli že ustanovljeno Karitas, je prišla pomoč takoj in o tem se je govorilo. Sam sem se počutil zaradi svoje pasivnosti kar nekam osramočenega. Takrat sem se odločil, da bomo ustanovili Karitas tudi v naši župniji. Obrnil sem na vodstvo škofijske Karitas v Novem mestu, kjer sem dobil prve smernice in spodbude in ustanovitev, ki sem se jo tako bal. Karitas je bila, hvala Bogu, ustanovljena. Tako

smo lahko po sami poplavi že priskočili na pomoč vsaj nekaterim, najbolj prizadetim.

Po ustanovitvi Karitas sem odkril kar nekaj ljudi, ki bi radi pomagali. Najprej smo se domenili, da bomo vsak v svojem okolju poiskali ljudi, ki bi bili potrebni naše pomoči. To bo kar težko. Ljudje v domačem okolju, kjer se ljudje najbolj poznajo, kar težko komu priznajo, da so potrebni pomoči. Takoj rečejo, da je ta delomrznež, drugi pijanec, tretji pa čaka na pomoč samo od drugih, ker je bil tako vedno navajen. V župnijskem listu smo spregovorili o naših namenih in povabili vse tiste, ki slišijo notranji klic dobrote in čutijo nemir ob pogledu na pomoči potrebne in imajo voljo in pogum, naj se odzovejo k prostovoljnemu delu. V tem času sem tudi sam že obiskal škofijsko Karitas, kjer sem naletel na prijazne ljudi in v njihovem skladišču že prejel prve pakete hrane za ljudi, ki so pomoči potrebni tudi v naši župniji.

kljub vsej dobri volji in začetnemu pogumu me spremlja tudi nekaj strahu. Tako nam je neka žena, ki se je znašla v resnični potrebi zaradi bolezni odklonila pomoč v hrani. Ljudje so ponosni in vsaj nekateri težko priznajo svoje uboštvo. Strah me je tudi, da bi nekatere, pomoči potrebne, prezrli in tudi tistih, ki bi zaradi neke nevoščljivosti širili slab glas. Sprašujem se, kako se bo na ustanovitev Karitasa odzval Rdeči križ, ki je aktiven v naši župniji. K ustanovitvi Karitas me je seveda tudi vzpodbudil pastoralni tečaj, najbolj pa predavanje kočevskega župnika g. Toneta Gnidovca, ki je znal tako lepo teološko utemeljiti dobrotelost, zlasti pa njegov krščanski odnos, ki ga izkazuje pomoči potrebnim v svoji župniji. Vsem tistim župnikom, ki še omahujejo pri ustanovitvi Karitasa pa bi položil na srce, naj se za ta korak le pogumno odločijo.

Jože Pacek

NEKAJ PASTORALNIH (S)PO(D)BUD

To, da na povabilo: »Vsi lepo povabljeni!« navadno v cerkev ne bo nikogar, vemo brez izjeme. Osebnost se mi zato zdi primerno, da ob nekaterih priložnostih povabim v cerkev določeno skupino ljudi. Podobno, kot je splošno znano srečanje jubilarantov ali dan zakonske zvestobe, pri nas pripravimo v teku cerkvenega leta še kar nekaj podobnih srečanj. Na željo generalnega vikarja jih z veseljem posredujem bralstvu Jagod. Nekaj 'obredov', ki so nastali ob takih srečanjih, smo vam posredovali preko materiala Odbora za katehezo. Če koga kaj še posebej zanima, se lahko vedno obrne name in mu z veseljem posredujem več podatkov. Na tem mestu so stvari, razumljivo, napisane zelo zgoščeno.

Ob krščevanju po sprejemu pozdravi starše in novokrščence tudi predstavnik ŽPS, ki novokrščencu podari krstno svečo. Tako se res pokaže, da s krstom postaneš član konkretnega župnijskega občestva, ki se veseli s teboj na ta slovesen dan. Osnovne podatke o novokrščencu (in fotografijo, če jo starši dajo) objavimo na panoju, da župljani vidijo, kdo so novi člani župnije. Na nedeljo Jezusovega krsta pisno povabimo k sveti maši vse lanske novokrščence, njihove botre, starše in druge sorodnike. Na začetku maše imamo obnove krstnih obljub in kropljenje ljudstva. Po prošnji po obhajilu pa blagoslov otrok in nato »razstavo dojenčkov« (tako je to poimenoval eden od ministrantov). Vse otroke poimensko pokličemo pred oltar, kjer jih mašnik pokriža na čelu, starši dobijo priložnostni spominček (knjižico, list s 'hišnim žegnomo' ipd), otroci pa jaslično figurico.

Na Nedeljo Svetega pisma ljudi povabimo, naj pridejo k sveti maši s Svetim pismom.

Po homiliji se v vrsti, kot za obhajilo, zvrstijo pred oltarjem, duhovniki izročijo svojo knjigo in mašnik jih posamič blagoslavlja tako, da s knjigo nad njim naredi znamenje križa in ob tem pravi: *Naj te Božja beseda pripelje v večno življenje. V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Med letom imamo poleg »običajnih«, t.j. znanih in povsod utečenih blagoslovov (soli ob godu sv. Štefana, konjev ob godu sv. Jurija ipd.) še več drugih blagoslovov: blagoslov zeliščnih bombonov ob sv. Blažu, blagoslov koles ob koncu šmarnic, blagoslov jasličnih figuric na Brezmadežno idr.*

V prvem letu priprave na birmo starši otrokom izročijo Sveto pismo. V drugem letu pa javno izrazijo svoj namen in obnovijo obljube svetega krsta. Takrat pridejo k sveti maši s krstnimi svečami. Prošnje za sprejem med kandidate za birmo oddajo na evangelijsko knjigo. Prižgejo svoje krstne sveče na veliko-nočni sveči. S prižganimi svečami obnovijo krstne obljube. Nato gredo k staršem, ki jih pokrižajo. Ker si za vse to lahko vzamemo več časa kot za birmo, se to birmancem in domačim zelo vtisne v spomin.

Birmo imamo na dve leti. Tisto leto, ko ni birme, povabimo na binkošti k sveti maši birmance iz prejšnjega leta. Tudi ti so poimen-

ske klicani pred oltar, kjer jim duhovnik izroči apostolsko veroizpoved, natisnjeno v obliki plakete. Samo ta dan izjemoma izpovemo pri maši to in ne 'mašne' vero. Zelo dobro bi bilo, če bi se v letu, ko je bila birma, birmovalec še enkrat srečal z vsemi birmanci. Škofijska božja pot z relikvijami blaženega Alojzija Grozdeta bi bila za tako srečanje zelo primer-na ... Mi smo se v dekaniji že pogovarjali, da bi pripravili tako srečanje za vse prvoobhajance ...

Na nedeljo pred praznikom Vseh svetih pisno povabimo k sveti maši sorodnike, ki so se v zadnjem letu poslovili od svojih najdražjih. Mašo darujemo »za pokojne po namenu obiskovalcev«. Primerno temu oblikujemo sodelovanje pri maši, posebej prošnje za vse potrebe in poobhajilne molitve za rajne. Parte, ki jih ob smrti obesimo na cerkvena vrata, so med letom na posebnem panoju in ta pano postavimo na to nedeljo pred oltar. Tako si ljudje lažje predstavljajo, »koliko« ljudi je pravzaprav umrlo (ker vidijo njihove parte).

Na nedeljo po godu sv. Miklavža imajo otroci »Miklavžev ofer«. Ta dan prinesejo k sveti maši nekaj od sladkarij, ki so jih dobili, in s temi sladkarijami imajo (samo otroci) pravi ofer okrog oltarja. Zbrane sladkarije oddamo na Karitas (Zavod Pelikan ipd.). Ta vzgojni element 'deliti s potrebnimi' se mi zdi zelo pomemben.

*Klavdio Peterca, dekan
Mokronog*

DUHOVNIŠKI DNEVI ROGAŠKA SLATINA

Tudi v letu 2010 smo se od 14. do 17. novembra zbrali na Duhovniških dnevih novo-meške škofije – tokrat v Rogaški Slatini. V lepem zunanem okolju, in v zelo dobrem hotelu, smo preživeli tri dni, ki so nas obogatili na pastoralnem področju, saj so nam predavatelji posredovali spoznanja in svoje izkušnje, v prijateljskem druženju smo gradili občestvo med seboj in s škofom, ter imeli priložnost, da se tudi duhovno in telesno okrepimo.

Letošnje pastoralno leto je posvečeno dobrodelnosti in solidarnosti in o tem so spregovorili tudi predavatelji (Anton Gnidovec, Jožica Ličen in Igor Bahovec) v ponedeljek dopoldne. V svojih prispevkih so poudarili kako pomembno je, da smo povezani s Kristusom (kakor mladike na trti) in med seboj, kako pomembno je sodelovanje med duhovniki in laiki, srečanje z ubogimi na različnih področjih in, da jim damo kar najbolj potrebujejo.

Drugi dan je bil posvečen razmišljanju o oznanjevalnem poslanstvu duhovnikov na področju kateheze, homilije in medijev. Predavatelji: Franc Zorec, Božo Rustja in Janez Gril so posredovali spoznanja kako pomembno je, da znamo evangelij posredovati današnjemu mlademu in odraslemu človeku kot pričevalci na način in s sredstvi, ki jih imamo na voljo. Pri homiliji bi bilo dobro, če bi se vprašali kaj bodo lahko ljudje od moje pridige odnesli za življenje. Večkrat se premalo zavedamo kako mediji vplivajo na življenje človeka – tudi kristjana – saj določajo podobo Cerkev in pogled ljudi na svet.

Tretji – zadnji dan smo razmišljali o duhovniku in etično – moralnih vprašanjih, še posebej o zakramentu spovedi. Predavatelj Roman Globočkar nam je želel približati raz-

sežnost Božjega usmiljenja, ki se razliva na grešnika tudi po dobrem spovedniku. Ob konkretnih spovednih primerih smo spoznali kako važno je, da ima spovednik solidno teološko izobrazbo, pa tudi veliko modrosti.

Popoldnevi so bili izpolnjeni s skupnim pogovorom s škofom ordinarijem msgr. Andrejem Glavanom, predstavitvi digitalnih sakralnih orgel, obiskom orglarske delavnice Anton Škrabl, sprehodom v naravo, kopanju, sv. maši v kapeli sv. Ane in v župnijski cerkvi ter srečanju z ordinarijem celjske škofije msgr. Stankom Lipovškom.

To so bili res bogati in zelo napolnjeni trije dnevi. Vse priznanje organizatorjem, še posebej Silvestru Fabijan in Janezu Grilu, ki so se potrudili za tako dobro vsebino na področju pastoralnega izobraževanja, nastanitve in spremljanja programa. Vedno je tako, da se vsem ne da ustreči, vendar kdor se je zavedal, da so ti dnevi namenjeni v prvi vrsti pastoralnemu izobraževanju in graditvi bratske duhovniške skupnosti skupaj s škofom, in ne tridnevne dopustu ali duhovnim vajam, je bil najbrž kar zadovoljen. Ker se je že na dosedanjih srečanjih pokazalo, da čas po kosilu (ob 15h in 16h) ni najbolj primeren za krepitev duha, ampak bolj za telo (počivanje, sprehodi, kopanje), bi bilo morda v bodoče večje zadovoljstvo imeti kaj skupnega šele ob 17h, kakšen skupni pogovor pa rajši po večerji ob 20. uri, saj imamo tudi v župnijah ob večerih razna srečanja.

Veseli smo, da je vedno z nami tudi naš škof Andrej, ki nosi odgovornost za mlado škofijo, in se kot pastoralni delavec zaveda kako pomembna je graditev bratske skupnosti duhovnikov skupaj s škofom. Če bomo mi živeli in delali v bratski povezanosti, bomo znali to graditi tudi v župnijah. In takšna srečanja – duhovniški dnevi – nam k temu pomagajo.

Jože Miklavčič

PREJEM SLUŽBE LEKTORATA

V nedeljo, 2. januarja 2011 smo štirje bogoslovci novomeške škofije Matej Gnidovec, Boštjan Gorišek, Štefan Hosta in Roman Ivanetič v novomeški stolnici prejeli službo lektorja. Slovesno mašo je daroval novomeški škof msgr. Andrej Glavan.

Po kratki predstavitvi službe lektorja je vsak izmed nas izrekel svoj: »Tukaj sem!« in s tem potrdil svojo pripravljenost dati se na razpolago Gospodu in Cerkvi. Po molitvi in blagoslovu smo iz škofovih rok prejeli Sveto pismo.

Lektorat ali službo bralca Božje besede prejmemo bogoslovci na začetku naše poti do duhovništva. Pomeni, da Božjo besedo bolj zavestno poslušamo, prebiramo, premišljujemo, se po njej ravnamo, zanjo pričujemo v svetu ter jo tako posredujemo drugim, kot nam je naročil Jezus: » /.../ in učite jih spolnjevati vse, karkoli sem vam zapovedal!« (Mt 28, 20).

Teže naloge, ki smo jo prejeli, se zavedamo, a nam je hkrati v veselje, saj nam je kot temelj in popotnica na naši poti. Sedaj se še bolj zavedamo svoje naloge in odgovornosti, ki jo imamo v Cerkvi, ko smo poklicani živeti to, kar beremo v Božji besedi.

Hvaležni smo Bogu za dar Božje besede in g. škofu za zaupanje. Po zaključeni sv. maši smo bili skupaj s starši povabljeni na kosilo z g. škofom, kjer smo ob prijetnem druženju sklenili to dopoldne. Želimo ostati z Gospo-

dom in z apostolom Petrom reči: »Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš.« (Jn 6, 68).

bogoslovec Štefan Hosta

PRENOVA V DUHU V LETU 2010

Duhovni tok v Katoliški Cerkvi, ki se je prebudil po II. vatikanskem koncilu, in prinaša v življenje Cerkve »pozabljeno« dimenzijo – delovanje Svetega Duha, tretje Božje osebe. Izkustveno krščanstvo, ki mnogim vernikom na novo osmisli osebno vero, je privlačno vsem generacijam. Značilnosti, ki jih vsakdo opazi, so predvsem prepoznavanje moči Božje besede, združevanje v bratskih občestvih, kjer je v središču slavljenje ob spoznanju Božje veličine, rast in razvoj darov Svetega Duha ter potreba, da bi ljubezen, ki jo posameznik izkuša, pretil na brate in sestre.

V letu 2010 smo se na mnogotere načine vključevali v življenje krajevne Cerkve, predvsem pa smo želeli ponuditi župnijam pomoč pri evangelizaciji, kakor nam to naroča sinoda. V te aktivnosti je bilo vključenih preko petdeset animatorjev. V grobem jih lahko razdelimo v dve skupini: stalne dejavnosti in projektno delo za izvedbo posameznih nalog.

Med stalnimi aktivnostmi naj na prvo mesto postavim tedenska oziroma periodična srečanja molitvenih skupin v naših župnijah. Teh je okoli dvajset, največ pa v novomeški in črnomaljski dekaniji. Kot drugo temeljno dejavnost naj omenim redna mesečna srečanja, ki so odprta za vse ljudi ne glede na to, če so se kdaj udeležili seminarjev ali duhovnih obnov, niti ni potrebno, da se udeležujejo slavnih srečanj v svojih župnijah. Ta srečanja pripravljamo vsako drugo nedeljo v mesecu v popoldanskih urah v Zavodu Friderika Barage v Šmihelu pri Novem mestu. Zaradi večjega števila udeležencev je slavljenje še toliko bolj doživeto. Če je le mogoče, je slavljenje pred izpostavljenim Najsvetejšim. Drugi del je namenjen duhovnim vzpodbu-

dam in pričevanjem, v tretjem pa molimo za posameznike.

Kot stalno aktivnost širimo molitveno verigo v podporo duhovnikom. Tako imamo sedaj za vsakega škofijskega duhovnika skoraj tri molivce. V naslednjem letu bomo povabili k molitveni verigi tudi vernike, ki niso vključeni v molitvene skupine. Med verniki vzpodbujamo vsako priložnost, da bi podprli duhovnike v rasti k osebni svetosti, obenem pa, da bi se tisti, ki jih Bog kliče v svoj vinograd, odzvali temu klicu. Tako želimo, da bi se čim več vernikov udeleževalo maš v ta namen, ki jih krajevna Cerkev daruje vsako prvo soboto v mesecu v stolnici.

V letu 2010 smo na povabilo Kalvdia Peterce na Binkoštno vigilijo pripravili v sklopu celodnevnega branja Božje besede triurni program v stolnici.

Župnija Prečna je praznovala 100. obletnico posvetitve cerkve. Župnik nas je povabil v pripravljalni odbor. Dobili smo nalogo, da pripravimo in izvedemo duhovne vaje z gostom Jamesom Manjackalom. Ta vikend je bil za mnoge udeležence zelo blagoslovljen, saj so mnogi prejeli tako duhovne darove kot telesno zdravje.

Med stalne dejavnosti lahko prištejem tudi delavnice za animatorje, na katerih pripravimo program za osebno rast in duhovno oblikovanje sodelavcev. Letos smo pripravili take delavnice posebej za animatorje v črnomaljski dekaniji.

To leto je bilo zaznamovano s poizkusi prevrednotenja družine, kot jo razumemo kristjani. Homoseksualna združenja so v sodelovanju z vlado vodila postopek za spremembo Družinskega zakonika. Obenem pa smo preko Civilne iniciative dobili vpogled v delo homoseksualnih društev, ki izvajajo po osnovnih in srednjih šolah delavnice, na kate-

rih otroke učijo istospolne prakse – in to brez vednosti staršev. Zato smo se kot Prenova v Duhu na državni ravni dejavno vključili v osveščanje vernikov o tem, kaj se dogaja po naših šolah. Že v samem začetku smo oblikovali molitveno verigo, v katero so se vključila praktično vsa molitvena občestva.

Naše delo v škofiji najbolj zaznamujejo seminarji za poglobitev osebne vere. To je niz osmih srečanj, na katerih omogočimo udeležencem, da pridobe prvo izkustvo Božje bližine in stopijo na pot hoje za Jezusom. Cilji teh seminarjev so:

- v župniji oblikovati ali pa obogatiti molitvene skupine;
- na osebni ravni pridobiti potrebo po rednem branju Božje besede;
- oblikovati osebni odnos z Jezusom preko rednega pogovora z njim;
- rasti v ljubezni do Boga in bližnjega v taki meri, da iz notranje potrebe posameznik vstopi v karitativno dejavnost v svojem okolju.

Seminarje smo imeli v župnijah Metlika, Kočevje in Trebnje.

Kot posebno lepo vzpodbudo smo lani doživeli letno srečanje Prenove v Duhu, ki ga je pripravila škofija Koper na Sveti gori. Z gostom smo razmišljali o evharističnem ognju, ki je nosilec kvalitete vernosti med nami. Tega srečanja smo se udeležili z dvema avtobusoma.

V začetku leta smo se udeležili s skupino animatorjev seminarja Neala Lozana, ki je bil izveden pri Svetem Duhu pri Škofji loki in v Dravljah. Namen je bil, da usposobimo nekatere med nami za molitev za osvobajanje. Po daljši pripravi smo tako s to duhovno ponudbo pričeli v jeseni ob pomoči sester De Notre Dame, ki so nam prijazno ponudile go-

stoljubje v svoji hiši na Mestnih njivah in nas pri tem zavzeto podpirajo. Tako tam vsako prvo soboto v mesecu pripravimo molitev za osvobajanje.

Na koncu pa bi rad omenil, da smo v tem letu predstavili v naši reviji Prenova več molitvenih skupin: Zakonska-sv. Lenart, Metlika, Mirna Peč, Žužemberk in Otočec.

Z veseljem smo se odločili za podporo projektu krščanske televizije – TV EXODUS, ki nam ga je predstavil Zoran Kodela. Upamo, da bo zavest o potrebnosti take ponudbe televizijskih programov dosegla tudi naše duhovnike in da bomo s skupnimi močmi v naše domove prinesli tudi več zdrave duhovne hrane.

Kot izziv pa se nam za delo v naslednjem obdobju odpira vprašanje mladinske pastorage. Prenova v Duhu želi v tem prostoru podpreti tiste pobude, ki bodo omogočile naši mladini temeljno izkušnjo Božje ljubezni, da bodo lahko razvili talente, ki so jih prejeli.

Marjan Dvornik, koordinator Prenove v Duhu za škofijo Novo mesto

POSTNA DUHOVNA OBNOVA ZA DUHOVNIKE

Dragi sobratje duhovniki in redovniki! Že sam postni čas nas vabi, da poglobimo svoje duhovno življenje in se skupaj s svojimi verniki pripravljamo na naš največji praznik - veliko noč. Pastoralno leto dobrotelosti in solidarnosti pa nam tako rekoč samo po sebi ponuja tematiko, o kateri naj bi pri tej obnovi premišljevali, namreč kako mi živimo to krščansko - socialno dimenzijo do svojih sobratov. Zato bo naslov letošnje postne obnove: **SOLIDARNOST MED DUHOVNIKI**.

Duhovna obnova bo **v sredo, 23. marca 2011 v Baragovem zavodu v Šmihelu - Novem mestu**. Vodil jo bo koprski pomožni škof dr. Jurij BIZJAK

Duhovna obnova bo kakor lansko leto samo en dan. Zbrali se bomo vsaj do 9.15, ker bo ob 9.30 že prvi nagovor, nato ob 11. uri drugi, ob 13. uri bo sv. maša in sklepna meditacija, ob 14. uri pa bo kosilo. S seboj prinesite albe in vijolične štole za somaševanje. Lepo prosimo, da si že sedaj rezervirate čas za obnovo.

Vzemite si čas za postno duhovno poglobitev in če je potrebno, predstavite verouk ter ga po možnosti nadomestite kdaj drugič.

*prelat Božidar Metelko,
generalni vikar*

PRAZNOVANJE ZAVETNIKA ŠKOFIJE SV. JOŽEFA

V soboto, 19. marca 2011 bomo slovesno obhajali praznik - god sv. Jožefa, glavnega zavetnika naše škofije. Svoje vernike opozorite na pomen škofijskega zavetnika in jih povabite, da naj vsaj ta dan radi molijo molitev k sv. Jožefu, ki ste jo pred leti natisnjeno na podobicah razdelili svojim vernikom. Gotovo pa jo zmolite v svojih cerkvah, še posebno na praznik sv. Jožefa pri vseh mašah in se z njo izročite v varstvo sv. Jožefu, zavetniku naše škofije in vesoljne Cerkve. Molitev lahko molimo po homiliji (ali po obhajilu). **Ob 9. uri bo v novomeški stolnici somaševanje**, ki ga bo vodil gospod škof msgr. Andrej Glavan skupaj s člani Stolnega kapitlja. K somaševanju ste povabljeni tudi drugi duhovniki in redovniki, še posebno iz Novega mesta in bližnje okolice. K slovesni maši povabite tudi svoje vernike. Med sv. mašo bo škof podelil priznanja nekaterim Župnijskim Karitas ob 20. obletnici delovanja in tudi odličje sv. Jožefa gospe Mariji Kalan iz župnije Kočevje. Odlikovanje podeljujemo osebam (ali ustanovam), ki so se izkazale z zglednim krščanskim življenjem in zvestim služenjem naši krajevni Cerkvi.

*prelat Božidar Metelko,
generalni vikar*

ROMANJE NOVOMEŠKE ŠKOFIJE: SPLIT – DUBROVNIK – BARI - SAN GIOVANNI ROTONDO – LORETO - ASSISI od 26. do 29. aprila 2011

Po zahvalnem romanju v Rim za ustanovitev nove škofije v letu 2007 in škofijskem romanju duhovnikov v Torinu v letu 2009 smo se na škofiji odločili, da bomo po veliki noči 2001 pripravili škofijsko romanje v Bari na grob sv. Nikolaja, zavetnika novomeške stolnice. Izvedbo romanja smo zaupali Družini oziroma njeni romarski agenciji TRUD.

1. dan:

Novo mesto – Split - Dubrovnik

V zelo zgodnjih jutranjih urah bomo zapustili Novo mesto in se odpeljali proti Dalmaciji. V Dioklecijanovem mestu si bomo ogledali staro mestno središče s katedralo, spomenik Grgurja Ninskega in druge znamenitosti. Po maši v stolnici bo sledil še sprehod po splitski rivi, nato pa vožnja proti naslednjemu biseru

hrvaške obale. Dubrovnik je prav gotovo eno najlepših hrvaških mest s čudovitim starim delom, ki ga obdaja srednjeveško obzidje. Sprehodili se bomo po Stradunu, občudovali cerkve in palače, srednjeveško arhitekturo ... Zvečer nas čaka trajekt, ki nas odpelje preko Jadranskega morja na jug Italije (nočitev v notranjih štiriposteljnih kabinah).

2. dan:

Bari – Alberobello – Matera - San Giovanni Rotondo

Jutranji prihod trajekta v Bari. Tu obiščemo stolnico z grobom sv. Miklavža. Mogočna cerkev slovi po bogati notranjosti s freskami in drugimi dragocenostmi. Po maši se odpeljemo v pokrajino Trulli in mestece Alberobello, ki je posejano z nenavadnimi okroglimi belimi kamnitimi stavbami s stožčastimi strehami. Obiščemo še Matero, kamnito mestece pod zaščito Unesca, kjer so posneli veliko

JAGODE NAŠE PASTORALE

svetopisemskih prizorov. Zvečer prispemo v San Giovanni Rotondo. Večerja in nočitev.

3. dan:

San Giovanni Rotondo – Loreto - Assisi

Danes je San Giovanni Rotondo eden od najbolj obiskanih romarskih krajev v Evropi. Tu je živel in deloval sv. pater Pij, znan tudi po svojih stigmah, znamenjih Kristusovih ran. Papež Janez Pavel II. ga je leta 2003 razglasil za svetnika. Ogledali si bomo muzej patra Pija in njegov grob ter imeli sv. mašo. Nato se odpeljemo proti severu do Loreta, ki je ena od najbolj priljubljenih božjih poti v Italiji. Njen zaklad je nazareška hišica, ki naj bi jo po legendi prinesli angeli iz Svete dežele. Po ogledu še voznja do Assisija. Večerja in nočitev.

4. dan:

Assisi – Perugia - Novo mesto

Ogled mesta sv. Frančiška bomo začeli pri njegovi baziliki, ki jo krasijo prelepe freske Giotto in drugih italijanskih umetnikov. V kripti je tudi njegov grob. V lepem srednjeveškem

mestecu so še mnoge druge zanimivosti: bazilika sv. Klare, stolnica sv. Rufina, Frančiškova rojstna hiša, glavni trg. V Assisiju imamo tudi mašo. Za konec romanja še krajši ogled prijetne Perugie, ki je tudi pomembno univerzitetno središče. Nato odhod proti domu, kamor se vrnemo okoli polnoči.

CENA: 329 evrov.

VKLJUČUJE: avtobusni prevoz in vse prevozne stroške, prenočevanje v dvoposteljnih sobah v hotelih 3*** na osnovi polpenziona, trajekt na relaciji Dubrovnik - Bari v notranjih štiriposteljnih kabinah (na ladji zajtrk), strokovno in duhovno vodstvo, zdravstveno zavarovanje.

DOPLAČILA PO ŽELJI: enoposteljna soba 50 evrov (to ne velja za kabino na ladji), vstopnine cca 20 evrov.

PRIJAVA: Pri domačem župniku ali na TRUD-u.

Lepo vabljeni!

ŠKOFIJA NOVO MESTO

ROMANJE ŽUPNIJSKIH GOSPODINJ

Vsako leto v jeseni na pobudo vodstva škofije in na željo župnijskih gospodinj se organizira romanje z duhovno obnovo za gospodinje v župniščih pod vodstvom določene dekanije in gospe Betke Kos, zastopnice župnijskih gospodinj.

Letos je to romanje potekalo 22. oktobra v celjsko škofijo. Spremljal pa nas je dekan gospod Ciril Murn, župnik v Hinjah. Zbrali smo se v Novem mestu na Kapitlju. Peljali smo se po Bizeljskem mimo Podčetrška do Ponikve. Med vožnjo smo molili in poslušali duhovno misel, pa tudi za pogovor je bil čas. V župnijski cerkvi na Ponikvi smo imeli mašo.

Pod vodstvom tamkajšnjega župnika smo si ogledali cerkev, ki je v arhitekturnem in umetnostnem smislu resnično biser visokega baroka na naših tleh. Nadaljevali smo pot do Celja in se ustavili v mogočni, veliki cerkvi v Teharju, kjer nas je lepo sprejel župnik, nam veliko povedal o župniji pa tudi o grobiščih. Šli smo naprej v dom Sv. Jožefa v

Celje. Tam nas je že čakalo kosilo, potem pa ogled in predstavitev dela v Domu sv. Jožefa, kjer je Duhovno-prosvetni center, Varstvo starejših in Orglarska šola. Čas je zelo hitro mineval. Želeli smo si obiskati Petrovsko Marijo – škofijsko Marijino božjo pot v Petrovčah. Tudi tu smo bili lepo sprejeti in si pod vodstvom ogledali zelo lepo urejeno baziliko. Dan se je iztekal. Vračali smo se domov v prijetnem pogovoru, molitvi pa tudi petju po avtocesti mimo Ljubljane do Novega mesta na Kapitelj.

Letos je bilo 21 udeleženk. V naši škofiji ni veliko gospodinj, več je sodelavk in sodelavcev, ki občasno pomagajo v župnišču ali v cerkvi in zato ne prejemajo nobenega plačila. Bilo bi prav, da bi župniki povabili na romanje tudi te sodelavce kot simbolično nagrado za veselo druženje in izmenjavo izkušenj.

Združimo se. Lepše je, če nas je več. Napolnimo avtobus!

JAGODE NAŠE PASTORALE

DAN POSVEČENEGA ŽIVLJENJA

Dan posvečenega življenja bomo redovniki, redovnice in svetne ustanove v novomeški škofiji praznovali **2. februarja 2011**, na praznik Gospodovega darovanja. Zbrali se bomo v župnijski cerkvi **sv. Jerneja v Šentjerneju** in že pred mašo molili za duhovne poklice. Ob 10. uri pa bomo skupaj z gospodom škofom msgr. Andrejem Glavanom obhajali slovesno sv. mašo.

s. Karmen Balgač, ND

SPREMEMBE BIRMOVANJA

Tržišče	sobota 09. april ob 10. uri	Božidar Metelko, generalni vikar
Mirna	nedelja 10. april ob 10. uri	Andrej Glavan, škof
Semič	sobota 30. april ob 15. uri	Božidar Metelko, generalni vikar
Šentlovrenc	sobota 07. maj ob 10. uri	Božidar Metelko, generalni vikar
Št. Peter – Otočec	sobota 25. junij ob 10. uri	Andrej Glavan, škof

LETOPIS NOVOMEŠKE ŠKOFIJE

Naša škofija bo 7. aprila praznovala 5. obletnico ustanovitve. Dva meseca kasneje, 10. aprila 2006 pa je bila uradno »razglašena«, ko je bil hkrati tudi umeščen prvi novomeški škof msgr. Andrej Glavan.

Do takrat bi radi izdali neke vrste Letopis novomeške škofije, kjer bodo zbrani vsi glavni podatki cele škofije – vseh župnij in duhovnikov, delovanje vseh cerkvenih ustanov in glavni dogodki, ki so se zgodili v tem času v naši škofiji ali so tesno z njo povezani. V naslednjem mesecu vas bo obiskal tudi pooblaščen fotograf g. Marjan Smerke, ki bo slikal vašo farno cerkev (tudi cerkev souprave) in vas osebno, ker bomo pri vaših podatkih objavili tudi vašo sliko. Obenem pa potrebujemo vašo sliko za škofijsko kartoteko duhovnikov.

Na Zboru svetovalcev (ZS) v torek, 18. januarja 2011 je bilo predlagano in sklenjeno, da se v Letopisu dopolnijo tudi osebni podatki vseh duhovnikov. Zato vas prosimo, da ob vrnitvi »Odgovorov na vprašanja o cerkvah« pošljete tudi posodobljene svoje osebne podatke. Kdor bo poslal do 10. februarja ažurirane tudi svoje podatke, jih bomo vnesli v »Letopis«. Kdor pa jih ne bo poslal, bodo objavljeni podatki iz Šematizma ljubljanske nadškofije leta 1993 in Letopisa 2000 ter Sporočil slovenskih škofij.

Ker časa ni veliko, smo prosili tudi vas, dragi duhovniki, za sodelovanje, da nam v čim krajšem času pošljete odgovore na VPRAŠALNIK, ki smo ga po dekanih in po elektronski pošti poslali vsem župnikom naše škofije 13. januarja letos in 19. januarja še za dopolnitev vaših osebnih podatkov. Iz-

VPRAŠALNIK

»LETOPIS« NOVO MESTO

Navedi odgovor, ki drži, ali pusti prazno rubriko. Podatke piši na poseben list in pripni na vprašalnik. Vsekakor pripiši posebnosti, ki so ljudem v kraju pomembne!

O ŽUPNIJI – ime župnije:

- prva omemba kraja – letnica, ime:
- pražupnija:
- vikariat ali lokacija – ustrezno obkroži in dodaj letnico:
- leto ustanovitve župnije:
- če je še kaj drugega, dodaj:
- posebnosti:

Lahko je navedenih še več podatkov, da se izbere bistveno!

ŽUPNIJSKA CERKEV:

- zavetnik:
- leto prve omembe cerkve:
- sedanja cerkev zidana:
- načrt arhitekta, stavbenika – ime, priimek:
- posvečena – datum in posvečevalec:
- glavni oltar: izdelovalec in leto izdelave:
- število stranskih oltarjev – navedi

polnjeni vprašalnik in dopolnitev vaših osebnih podatkov pošljite (v kolikor že niste) na: Pastoralno službo (ali na Božidarja Metelka). Vprašanja so tudi na Škofijski spletni strani

za vsak oltar posamezno:

- komu je posvečen:
- avtor, leto izdelave:

h) orgle – izdelovalec, leto izdelave:

i) križev pot – avtor in leto:

j) freske – iz leta ali stoletja, avtor:

k) zvonovi – litina, livarna, leto izdelave, glas, teža:

l) posebnosti: romarska ...

Lahko je navedenih še več podatkov, da se izbere bistveno!

PODRUŽNICE – podatke navedi za vsako posebej:

a) zavetnik in ime kraja, kjer stoji:

b) leto prve omembe cerkve:

c) sedanja zidana:

d) načrt arhitekta, stavbenika:

e) če je posvečena – posvečevalec, datum:

f) glavni oltar – izdelovalec, leto izdelave:

g) stranski oltarji – navedi za vsak oltar posebej:

- komu je posvečen:

- avtor, leto izdelave:

h) križev pot – avtor in leto:

i) freske – leto ali stoletje, avtor:

j) pokopališče:

k) zvonovi – litina, livarna, leto

izdelave, glas, teža:

l) posebnosti: romarska, grajena po zaobljubi ...

Lahko je navedenih še več podatkov, da se izbere bistveno!

KAPELE – podatke navedi za vsako posebej (kapela naj bi bila prostor, kjer je vsaj enkrat na leto določeno bogoslužje – maša, velikonočni žegen, ...):

a) zavetnik in ime kraja, kjer stoji:

b) zidana:

c) zvon – litina, livarna, leto izdelave, glas, teža:

d) samostanska

e) bolnišnica

f) dom ostarelih

g) vaška

h) posebnosti – grajena iz zaobljube; spomin na nesrečo ...

Lahko se navede za vsako več podatkov, da se izbere bistveno!

Po presoji dodajte podatke, ki so pomembni, pa niso zaobseženi v vprašalniku!

Izpolnjene vprašalnike vrnite čim prej, najkasneje do 10. februarja 2011.

in elektronski pošti, zato je možno odgovore poslati tudi po e-pošti na naslov ps.nm@rkc.si ali ljudmila.kokalj@rkc.si.

*Za zbiranje podatkov:
prelat Božidar Metelko
generalni vikar*

NUNCIJ SANTOS ABRIL Y CASTELLÓ SE JE POSLOVIL OD ŠKOFIJE NOVO MESTO

Na Miklavževo nedeljo, 5. decembra 2010 se je s slovesno mašo v novomeški stolnici sv. Nikolaja poslovil od škofije Novo mesto apostolski nuncij msgr. dr. Santos Abril y Castelló.

Z njim so somaševali novomeški škof msgr. Andrej Glavan in nekateri člani stolnega kapitlja. Nuncij Castello se je kot posebni odposlanec svetega očeta v Republiki Sloveniji po dobrih sedmih letih službovanja pri nas, s tem bogoslužnim dejanjem poslovil od naše škofije. Vrača se v Rim, kjer ga je papež imenoval za vice kamerlenga kardinalskega zbora. Posebno pomembna je bila njegova vloga ob rojstvu novomeške škofije, saj je junija 2006 v novomeški stolnici v imenu papeža Benedikta XVI. oznanil ustanovitev nove škofije in umestil prvega novomeškega škofa. V letih službovanja v Sloveniji je z našo mlado krajevno Cerkvijo stkal tesne prijateljske vezi, saj nas je večkrat obiskal, lani spomladi pa v Novem mestu tudi vodil Škofijski evharistični dan. V Sloveniji je praznoval kar tri pomembne obletnice: petinsedemdeset let življenja, zlatomašni jubilej ter srebrno obletnico škofovskega posvečenja.

Za vse kar je kot modri in skrbni pastir storil za našo krajevno Cerkev v njenih prvih korakih življenja, smo mu iskreno hvaležni. V molitvi bomo še naprej povezani z njim in njegovim novim poslanstvom, ki mu ga je zaupal sveti oče.

DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA

Oktober 2010

2. je ob romanju bolnikov daroval sv. mašo in delil zakrament bolniškega maziljenja v podružni in romarski cerkvi Marije Vnebovzete na Zaplazu;
3. je birmoval v župniji Šentjernej;
5. je vodil sejo zbora svetovalcev v Št. Petru – Otočec;
6. se je srečal z birmanci v župnijah Bučka in Škocjan;
9. se je udeležil srečanja izrednih delivcev obhajila v Zavodu Friderika I. Baraga v Šmihelu;
10. je birmoval v župnijah Bučka in Škocjan;
11. je vodil sejo ožjega odbora za obnovo Zaplaza;
12. je maševal v domu za ostarele v Leskovcu;
13. je vodil sejo duhovniškega sveta;
15. je opravil kanonično vizitacijo v župniji Novo mesto Sv. Janez. Popoldne se je srečal s slikarji na koloniji v Leničevem domu;
16. je opravil kanonično vizitacijo v župniji Novo mesto Sv. Lenart;
19. je opravil kanonično vizitacijo v župniji Št. Peter – Otočec;
23. je v stolnici sv. Nikolaja daroval sv. mašo, nato pa vodil plenarno sejo Škofijskega pastoralnega sveta;
24. je daroval slovesno sv. mašo v podružni in romarski cerkvi Marije Vnebovzete na Zaplazu ter blagoslovil temeljni kamen nove zakristije in večnamenskega prostora. Popoldne je ob misijonski nedelji na Trški gori vodil somaševanje duhovnikov. Kot gostujoči misijonar se je predstavil p. Miha Drevenšek OFMConv, ki deluje v Zambiji;
25. je vodil sejo dekanov;
26. je opravil kanonično vizitacijo v župniji Stopiče;
27. je opravil kanonično vizitacijo v župniji Podgrad;
28. je opravil kanonično vizitacijo v župniji Šmarjeta;
29. je opravil kanonično vizitacijo v župniji Vavta vas;
31. je v župniji Dobrnič med sv. mašo krstil Janjo, osmega otroka Slavke in Jožeta Smolič.

November 2010

1. je na praznik vseh svetih daroval sv. mašo v stolnici ob 9. uri in na pokopališču v Srebrničah ob 14. uri;
7. je v župniji Št. Peter Otočec med sv. mašo blagoslovil obnovljeno zunanjsčino in zvonik župnijske cerkve;
- 8.-12. se je v Rimu udeležil seje odbora za mednarodni evharistični kongres, kjer je poročal tudi o slovenskem evharističnem kongresu v Celju;
14. je v župnijski cerkvi župnije Kočevska Reka med sv. mašo blagoslovil pridobljene in obnovljene orgle;
- 14.-17. se je udeležil duhovniških dni v Rogaški Slatini;
18. je opravil kanonično vizitacijo v župniji Mirna Peč;
19. je opravil kanonično vizitacijo v župniji Prečna;
20. je dopoldne v Novem mestu vodil sejo statutarne komisije, zvečer pa je v župniji NM Sv. Lenart katehumenom podelil zakramente uvajanja v krščanstvo;

- 21. je na nedeljo Kristusa Kralja daroval sv. mašo v stolnici in podelil apostolski blagoslov;
- 22.-25. se je v Rimu udeležil praznovanja 50-letnice Slovenika;
- 25.-27. se je v Rimu udeležil mednarodnega simpozija o evangelizaciji krščanske družine;
- 29.-30. se je v Ljubljani udeležil 57. redne seje slovenske škofovske konference.

December 2010

- 1. je v Novem mestu blagoslovil novo privatno Galerijo Kapitelj;
- 2. je dopoldne opravil kanonično vizitacijo v župniji Novo mesto Šmihel, zvečer pa je bil skupaj z ljubljanskim nadškofom in metropolitom dr. Antonom Stresom v prostorih LokalPatriota v Novem mestu gost t.i. Kekovih četrtkov, pogovor je vodil Jani Kramar;
- 3. je maševal v Domu upokojencev in oskrbovancev Impoljca;
- 4. se je v novomeški stolnici udeležil koncerta pevskih zborov iz Piska Sonitus in Češka pisen Prachatice ob sodelovanju orkestra v organizaciji Veleposlaništva Češke republike. Izvedli so tako imenovano Češko božično mašo (Missa pastoralis bohemica) skladateljica Jana Rybe;
- 5. je na prvi uradni obisk Novega mesta po ustanovitvi novih škofij v Sloveniji sprejel apostolskega nuncija v Republiki Sloveniji nj. eks. msgr. ddr. Santos Abril y Castello, ki je v stolnici daroval sv. mašo in si nato ogledal halštatsko razstavo v Dolenjskem muzeju, popoldne pa je obiskal Karmel v Mirni Peči;
- 6. je dopoldne opravil kanonično vizitacijo v župniji Bela Cerkev, zvečer pa je ob sklepu celodnevnega češčenja v stolnici sv. Nikolaja vodil pete litanije;
- 7. je vodil sejo zbora svetovalcev, ob njenem sklepu pa je trem duhovnikom izročil imenovanje za papeškega hišnega kaplana (naziv monsinjor);
- 8. je na praznik brezmadežnega spočetja Device Marije v stolnici daroval sv. mašo;
- 9. je opravil kanonično vizitacijo v župnijah Toplice, Poljane in Soteska;
- 12. je zvečer med sv. mašo v stolnici sv. Nikolaja sprejel Luč miru iz Betlehema, ki so jo prinesli novomeški skavti;
- 13.-17. se je v Nazarjah skupaj z drugimi slovenskimi škofi udeležil duhovnih vaj v ignacijanskem duhu pod vodstvom jezuita p. Marka Ivana Rupnika;
- 20. je sprejel obisk predstavnikov gasilcev;
- 21. je sprejel obisk direktorja novomeške pošte;
- 23. je opravil kanonično vizitacijo v stolni župniji;
- 25. je v stolnici sv. Nikolaja daroval polnočno mašo, ki so jo neposredno prenašali tudi Televizija in Radio Slovenija ter Radio Ognjišče, in božično mašo ob 10.30;
- 26. je na nedeljo svete družine v stolnici sv. Nikolaja daroval mašo za domovino, ki ji je sledil sprejem za povabljenе župane ter predstavnike vojske in policije. Popoldne je daroval mašo v domu za ostarele v Šmihelu.

NAPOVEDNI KOLEDAR

- 30.1. Izročitev Svetega pisma katehumenom ob 9. uri v stolnici.
- 02.2. Dan posvečenega življenja sv. maša v Šentjerneju ob 10. uri.
- 03.2. Seja ŠKO.
- 11.-12.2. Duhovna obnova za člane ŽPS v Baragovem zavodu (vodijo sestre HMP).
- 24.-26.2. Duhovno počitniški dnevi za osnovnošolce v Šmarjeti (HMP).

Marec:

- 05.3. Plenum Škofijskega pastoralnega sveta (ŠPS) škofiji ob 9.30.
- 09.3. Seja Duhovniškega sveta (DS) v Baragovem zavodu ob 9.30.
- 12.3. Duhovna obnova sodelavcev ŠKNM – Leničev dom.
- 18.-20.3. Duhovne vaje za slušateljce KPŠ v Baragovem zavodu.
- 19.3. Praznovanje glavnega zavetnika škofije na god sv. Jožefa sv. maša g. škofa A. Glavana s somaševanjem je duhovnikov v stolnici ob 9. uri.
- 23.3. Postna duhovna obnova za duhovnike v Baragovem zavodu ob 9.30.
- 26.3. Občni zbor ŠKNM – Baragov zavod; maša v žup. cerkvi v Šmihelu.
- 30.3. Seja dekanov v sejni sobi na škofiji ob 9.00.

- 07.4. 5. obletnica ustanovitve novomeške škofije.
- 07.4. Seja ŠKKD na ordinariatu ob 9.30.
- 17.3. Cvetna nedelja.
- 24.4. Velika noč.

Maj:

- 19.5. Tajništvo ŠPS ob 9. uri na ordinariatu.
- 20.5. Duhovna obnova za starejše v Baragovem zavodu (vodijo HMP).
- 27.5. God blaženega Alojzija Grozdeta.
- 28.5. PRENOS RELIKVIJ IN SLOVENOST OB PRAZNIKU BL. A. GROZDETA ob 10. uri na ZAPLAZU.

Junij

Slovesno praznovanje 5. obletnice razglasitve novomeške škofije v stolni cerkvi, v soboto ob 10. uri sv. maša g. škofa A. Glavana s somaševanjem duhovnikov.

April:

KAZALO

OGENJ, KI VNEMA ZA DOBRO	1
SVETOST ZA NAŠ ČAS	3
GROZDETOVI MOLITVENI SHODI	4
GROZDETOVA KAPELA IN NOVA ZAKRISTIJA NA ZAPLAZU	5
BODI PROSTOVOLJEC, SPREMINJAJ SVET	7
SOLIDARNOST MED DÚHOVNIKI	7
KRŠČANSKO BRATSTVO BOLNIKOV IN INVALIDOV	8
ÚSTANOVILI SMO ŹÚPNIJSKO KARITAS	10
NEKAJ PASTORALNIH(S)PO(D)BUD	11
DÚHOVNIŠKI DNEVI ROGAŠKA SLATINA	13
PREJEM SLÚŹBE LEKTORATA	14
PRENOVA V DÚHU V LETU 2010	15
POSTNA DÚHOVNA OBNOVA ZA DÚHOVNIKE	17
PRAZNOVANJE ZAVETNIKA ŠKOFIJE SV. JOŹEFA	17
ROMANJE NOVOMEŠKE ŠKOFIJE	18
ROMANJE ŹÚPNIJSKIH GOSPODINJ	20
DAN POSVEČENEGA ŹIVLJENJA	21
SPREMEMBE BIRMOVANJA	21
LETOPIS NOVOMEŠKE ŠKOFIJE	22
NÚNCIJ SANTOS ABRIL Y CASTELLÓ SE JE POSLOVIL OD ŠKOFIJE NOVO MESTO	24
DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA	25
NAPOVEDNI KOLEDAR	27

Jagode naše pastore, Glasilo Škofije Novo mesto

Izdaja: Pastoralna služba; Ureja: mag. Igor Luzar; Odgovarja: prelat Božidar Metelko;
Jezikovni pregled: Monja Pust; Grafična priprava in tisk: Špes, Novo mesto

JAGODE NAŠE PASTORALE

števila

1

ISSN 2332-2701

9 772332 270001